

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۴ مارچ ۲۰۱۹

خبر جالب و هیجان انگیز!!

خبری که اگر راست باشد می شود با شنیدنش در کنار شاخ، دم هم کشید!

شنبه- ۰۳ حمل ۱۳۹۸ - کابل: "وزارت خارجه روسیه اظهار داشت، طالبان می خواهند که روسیه ضامن توافق میان آنها با ایالات متحده شود" این مطلب از زبان "ضمیر کابلوف" نماینده خاص رئیس جمهور فدراسیون روسیه در امور افغانستان که در جلسات چهارجانبه واشنگتن بین "امریکا، روسیه، چین و اتحادیه اروپا" شرکت نموده بود، بیان کرده اند. یادداشت امروز را به باز کردن این درخواست و تبصره در آن مورد اختصاص می دهم:

۱- در فرهنگ ما و تا جایی که می دانم در عرف و اصول مناسبات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی اصل ضمانت زمانی مطرح می گردد که یک طرف و یا طرفین یک قرارداد و یا توافق بر یک دیگر شان اعتماد کافی نداشته باشند و از جانب سومی انتظار و یا توقع دارند تا به حیث "ضامن" مسؤولیت اجرائی توافق و یا قرارداد را به دوش گیرد.

۲- انتخاب شخص سوم بدان معناست که آن شخص هم طرف اعتماد است و هم در صورت مشاهده تخلف اراده و توان تطبیق قرارداد و یا توافق را نیز داشته از این بابت مورد اعتماد کامل پیشنهاد کننده و یا پیشنهاد کنندگان می باشد.

۳- این که "طالب" بعد از سالها خوردن از آخور امپریالیسم امریکا و ایادی آن، اعلام می دارد که بر امریکا اعتماد ندارد و روسیه باید ضمانت اجرائی شدن توافقات را نماید، بیانگر شکست سیاست های اشغالگرانه، کاسبکارانه و ماکیاولیستی امریکا می باشد که نمی تواند علی رغم صرف میلیارد ها دالر، اعتماد متحدین خود را به دست آرد.

۴- در همان عرف و اصول ضمانت، وقتی یک از طرفین از انجام تعهداتش خودداری می ورزد، این مسؤولیت ضامن است، اولاً بکوشد تا طرف را به اجرای تعهداتش وادار سازد در غیر آن خود باید انجام آن را به دوش گیرد.

حال بیایید همین اصل را در مورد مشخص "طالب" و "امریکا" باز نمائیم:

الف- طالب از امریکا انتظار دارد تا نیروهایش را بدون کم وکاست و دندی زدن و مخفی داشتن بخشی از آنها زیر نامهای دیگری از افغانستان خارج نماید.

ب- امریکا از طالب می خواهد که من بعد به تروریسم بین المللی (از دید امریکا) اجازه ندهد تا از خاک افغانستان استفاده نماید.

۵- حال وقتی تطبیق این دو توافق مطرح می گردد، این که روسیه ضامن امریکا گردد که به توافقاتش پایبند خواهد ماند، بادر نظر داشت ۷۰ سال سیاست عهدشکنی امریکا به مثابه یک ستراتیژی حاکم بر خط حرکتی آن کشور که خود به

ارتباط گسترش ناتو به سمت شرق مزه آن را چشیده است، گذشته از "دل و گرده" لازم برای پذیرش آن، می تواند بدان معنا باشد که اگر امریکا گفت: "بیرون نمی شوم"، روسیه می باید با توپ و تانک و اتم و لایزر به جنگ امریکا شتافته، از پس گردنش بگیرد و آنها را از افغانستان چه که از کره زمین به بیرون پرتاب نماید. امری که نه می خواهد چنان کاری را انجام دهد و نه هم می تواند آن را انجام دهد.

به همین سان این ضمانت از روسیه می خواهد وقتی طالب، باز هم خاک افغانستان را در اختیار تروریسم بین المللی قرار دهد، نخست روسیه آنها را متوجه قرار داد و توافق نماید و اگر نشد باز هم با همان توپ و تانک و حتا اتم و لایزر به جان طالب بیفتند و تخم طالب را از روی زمین بردارد. امری که نه می خواهد و نه قادر به انجام آن است.

۶- وقتی از چنین منظری به این خیر پیشنهاد طالب و خبری که از وزارت خارجه روسیه منتشر شده است می نگریم، بی ادبی معاف انسان به فکر "ضمانت قرچه و ..خر" می افتد. که سرانجامی به جز نابودی ضامن گیرنده و چه بسا ضامن نیز نتیجه دیگری به دنبال نداشت.

هموطنان گرامی!

امپریالیزم اشغالگر امریکا و متحدین، در تیانی با "باندارگ" تصمیم گرفته اند تا خود را شر طالب و پاکستان، ایران و روسیه بی غم ساخته، مطابق همان ضرب المثل "مال خراب، چسپیده به ریش صاحبش" - اگر ضرب المثل به شکل دیگری روایت شده باشد پوزش می خواهم- طالب را بیندازد به گردن مردم افغانستان. تمام این بازی ها می تواند بخشی از برنامه های آماده سازی ذهنیت من و تو جهت پذیرش مجدد طالب باشد. پس اگر واقعاً نمی خواهید با حاکمیت مجدد طالب، زنده به گور بگردیم، بیائید تعیین سرنوشت ما را خود به دست گیریم.

سرکها ما را می طلبد!!